

15. Rozšěrješe pak so powěsć wo nim dale, a skhadžowachu so wulke črjódy, zo bychu jeho slyšeli a wustrowjeni byli wot swojich khorosći.

16. Wón pak woteńdže do pusćiny a modleše so.

17. **A** sta so jenocho dnja, zo wón sedžo wučěše. A sedžachu tam farisejowje a pismawučeni, kotřiž běchu ze wšěch městačkow Galileje a Judeje a z Jeruzalema přišli; a Knjezowa móc tu bě k jich wustrowjenju.*

18. A hlej, mužowje njesechu na ložu čłowjeka, kotryž bě wićiwý, a pytachu jeho nutř donjesć a před njeho položiť.

Mat. 9, 2; Mark. 2, 3.

19. A njenamakawši, na kotrej stronje bychu jeho nutř donjesli, ludu dla, stupichu na kryw, a přez cyhele spuščichu jeho z ložom wosrjedź před Jězusa.

20. Hdyž jich wěru widžeše, rjekny: Čłowječe, twoje hrěchi so ći wodawaju.

21. A pismawučeni a farisejowje počachu sebi myslić, prajicy: Štó je tón, kotryž bohahanjenja řeči? Štó móže hrěchi wodawać, khiba Bóh sam?

22. Hdyž pak Jězus jich mysle spózna, rjekny k nim wotmolwjejo: Što myslieće w swojich wutrobach?

23. Što je lóže, prajieć: Twoje hrěchi so ći wodawaju; abo prajieć: Wstań a khodź?

24. Zo pak byšće wědzeli, zo ma Syn čłowjeka móc na zemi hrěchi wodawać, (džeše k wićiwemu): Tebi praju: wstań, wzmi swoje ložo a dźi do swójeho domu.

25. A hnydom wstanywši před nimi, wza ložo, na kotrymž bě ležal; a woteńdže do swójeho domu, Boha khwalo.

26. A hrózba přewza wšitkich, a khwalachu Boha, a z bojosću napjelnjeni prajachu: Spodźiwne smy džensa widželi.

27. **A** potom wuńdže a wuhlada cłownika z mjenom Levi* při cłownicy sedžaceho, a džeše k njemu: Sćěhuj mje.

Mat. 9, 9; Mark. 2, 14.

28. A wostajiwši wšitko wstany a sćěhowaše jeho.

29. A Levi přihotowa jemu wulku hosćinu w swójim domje; a wulka bě črjóda cłownikow a druhich, kotřiž z nimi za blidom sedžachu.

30. A farisejowje a jich pismawučeni morkotachu, prajicy k jeho wučownikam: Čohodla jěsće a pijeće z cłownikami a hrěšnikami?

31. A wotmolwjejo rjekny Jězus k nim: Kotřiž su strowi, njetrjebaju lěkarja, ale kotřiž su khori.

32. Njejsym přišol, sprawnych powolać, ale hrěšnikow k pokuće.

33. Woni pak rjeknychu jemu: Přecho Janowi wučownicy často so posća a so modla, toho runja tež farisejowje, twoji pak jědža a pija?

Mark. 2, 18.

34. Wón pak džeše k nim: Móžeće kwasnych mlódzencow k posćenju pohnuć, doniž je nawoženja při nich?

35. Přińdu pak dny, hdyž budže nawoženja wot nich wzaty, tehdy budža so posćić we wonych dnjach.

36. Praješe pak jim tež přirunanje: Nichtó njepřišywa zaplatu z noweje drasty na staru; hewak torha tež nowu, a k staremu njepřistoji zaplata z noweho.

37. A nichtó njelije nowe wino do starych sudowjow; hewak nowe wino rozpuknje sudowja, a wono so wulije, a sudowja so skaža.

38. Ale nowe wino ma so do nowych sudowjow leć, a tak je wobojje zakhowane.

39. Tež nječce so nikomu, kiž stare wino pije, hnydom noweho; přetož praji: Stare je lěpše.

17. t. r.* móc Boža so pokazowaše w tom, zo buchu khori, kotřiž tam běchu, wustrowjeni, tak jasnje, zo bychu ju tež po duchu slepi farisejowje a pismawučeni spóznać móhli, hdy bychu cheyli. — 27. t. j. Mateja; Mark a Lukaš njemjenujetaj jeho z woprawdžitym mjenom, mjez tym zo Matej w ponižnosći so mjenuje a tak na swój přjedawši staw so dopomina.